

De klokkenvordering in 1943

Op 26 februari 1943 heeft de Duitse bezetting de 155 jaar oude klok van Tinallinge laten weghalen om er oorlogstuig van te maken. Pogingen om de vordering te voorkomen haalden niets uit. De weggehaalde klok had een diameter van 66cm, terwijl als gewichtcirca 200 kg opgegeven werd. Deze gegevens waren in 1788 niet vastgelegd. Van Bergen te Heiligerlee was met de klus belast.

Toch werd een paar weken of maanden na 26 februari 1943 de tijd in Tinallinge op volle uren al weer aangegeven. Nu niet door een klok, maar door een stuk spoorstaaf, ter lengte van 1,15m. De aanschaf - f 2,30 - werd mogelijk gemaakt door kerkvoogd Wieringa, die stationschef in Baflo was. Tot 27 februari 1948 heeft men zich daarmee beholpen.

Het stuk spoorstaaf is nog steeds in de toren aanwezig. Er wordt gezocht naar een functionele plaats.

Na afloop van de oorlog bleek de gevorderde klok te zijn verdwenen en werd er bij klokkengieter Van Bergen te Heiligerlee een nieuwe klok besteld. Op 27 februari is de nieuwe klok in de toren opgehangen. De aanschafkosten, vermoedelijk ongeveer f 1100, zijn betaald uit een succesvolle inzameling onder de Tinallingers. De opbrengst daarvan dekte de aanschafkosten precies. Kennelijk vond de administrerend kerkvoogd het daarom niet nodig deze posten in de boekhouding op te nemen.

De klok heeft een diameter van 64cm, weegt 175 kg, bestaat voor 80% uit koper en voor 20% uit tin, heeft de toon dis, en draagt als opschrift: HEILIGERLEE, VAN BERGEN, TINALLINGE 1948.

Een interessante bijzonderheid komt voor in de briefwisseling met Van Bergen, die aan de bestelling voorafging. Daaruit blijkt dat de klok van 1788 en dus ook die van 1728 fout waren opgehangen. In plaats van een gebogen as was een rechte houten balk met ijzeren aseinden toegepast. De klokkenmaker schrijft namelijk dat een klok aan een gebogen as veel gemakkelijker luidbaar is en de toren veel minder heeft te verdragen door het schudden. Deze opmerking geeft antwoord op de vraag hoe het komt dat de toren verschillende keren na 1728 moest worden versterkt: de klokken waren verkeerd opgehangen.

Een tweede vraag komt naar voren: waren de klokken voor 1728 dan wel goed opgehangen? Nee, waarschijnlijk niet. De conclusie is: de Tinallingers hebben hun eerste toren stuk geluid en daaraan de naam klokkeluiders overgehouden!

De rechte houten balk met ijzeren aseinden is nog in de toren aanwezig. Het zal als een herinnering uit het jaar 1728 worden geconserveerd.